

SOROPTIMA

LOUISE DEDICHEN:

Likestilling er et
lederansvar

MALAWI:

Med fokus
på jenter!

SOROPTIMISTPROFILEN:

Iakha Toivonen

TEMA

Kvinner i yrkesvalg
og karriere

Fra unionspresidenten

Kjære soroptimister!

Mørketiden er her, og vi tenner noen ekstra lys og fyrer opp i peisen. For meg har førjulstiden alltid bragt noe lunt og godt med seg, men dessverre gjelder ikke det for alle. Noen kan være rammet av ekstremvær eller opplever ekstremstusjoner i nære relasjoner.

Når dette leses har vi startet 16-dagers kampanjen «oransje dager», der vi retter søkelys mot vold mot kvinner. Dette er et globalt problem som finner sted i alle samfunn og kulturer. Vold mot kvinner er aldri en privatsak, men et samfunnsproblem som rammer millioner av kvinner og setter utviklingen av alle samfunn tilbake.

Soroptima har denne gangen satt fokus på FNs bærekrafts mål nr. 5. *Likestilling mellom kjønnene, i det ligger å oppnå likestilling og styrke jenters og kvinners stilling i samfunnet.* Medlemslandene skal blant annet jobbe med å få slutt på alle former for diskriminering av jenter og kvinner i hele verden. Sikre kvinner fullstendig og reell deltakelse og like muligheter til ledende stillinger på alle nivåer der beslutninger tas, i det politiske, det økonomiske og det offentlige liv. Vi soroptimister bidrar her gjennom våre fokusområder. Vi vet hvor viktig det er med utdanning og hvor viktig det er at også kvinner blir ledere.

SIE har avholdt Holistic Training (helhetssyn på utviklingsmål/opplæring). Det var paneldebatter, også med ikke-soroptimister som hadde bakgrunn i kommunikasjon. Det ble en inspirerende og lærerik dag for alle oss som deltok. Budskapet fra SIE er at vi må nærme oss medlemssaken på en mer helhetlig måte, våre aktiviteter skal føre

til at organisasjonen vår blir attraktiv for potensielle medlemmer, og for eksisterende medlemmer i dag. På dette møtet ble det også vist videosnutter fra de forskjellige unionene og også Norgesunionen bidro her. Den finner dere på vår nettside under prosjekt.

Digitale møter vil også i dette soroptimiståret bli unionsstyrets verktøy for å nå ut til våre medlemmer. Vi har gjennomført det første digitale utvidede unionsstyremøte, der alle unionens tillitskvinner møtes for å informere og bli informert. Det var godt for oss alle å kunne være sammen igjen, om ikke fysisk, så kunne vi høre hverandres stemmer og se hverandres ansikter.

Det skal velges mange nye tillitskvinner for perioden 2021–2023. Jeg har alltid hatt det morsomst som soroptimist i de periodene jeg har hatt tillitsverv i klubben eller for unionen. Det følger litt arbeid med et verv, men best av alt er det et stort rom for egenutvikling i samspill med andre soroptimister. Meld deg til verv, valg-komiteén trenger innspill innen 1. januar 2021.

Til slutt vil jeg på vegne av unionsstyret ønske alle soroptimister en riktig god jul og alt godt for det nye året 2021, og takk til vær især for den innsats dere gjør for vår flotte organisasjon.

Soroptimisthilsen

Randi Mordal Hessen
Unionspresident

Forsidebildet:
Louise Dedichen.
Foto: Torbjørn
Kjosvold, Forsvarets
mediesenter

Norsk Soroptima kommer ut med fire nummer årlig og er medlemsblad for Norges 1600 soroptimister. Som del av Soroptimist International, en NGO (non governmental organisation) for kvinner, er vi tilknyttet FN med representanter i FNs organer i New York, Genève, Wien, Roma, Paris, Nairobi og Bangkok. Soroptimistene har spesiell konsultativ status i FN og er akkreditert i Europarådet. Organisasjonen er en upolitisk sammenslutning av klubber og arbeider for internasjonal forståelse, vennskap, fremme av menneskerettighetene, bedring av kvinners stilling i alle samfunn, respekt og forståelse for andres arbeid.

Innhold

- 4 Litt om Borgeklubben
- 6 Yrkeskvinnen
- 8 Likestilling er et lederansvar
- 10 Brannkonstabel Lill-Marit Overvik
- 12 Skoleprosjekt i Malawi med fokus på jenter
- 14 Soroptimistprofilen
- 16 Hvem er vi?
- 18 Nytt fra venneprosjektet
- 20 Bokomtale
- 21 Distriktsmøte i Fredrikstad
- 22 Union Best Project 2020
- 23 God jul fra Gamlebyen i Fredrikstad

Fra redaksjonen

Borge Soroptimistklubb overtok redaksjonen for Soroptima 1. oktober. Vi hadde et Zoom-møte i september med Sandnes- redaksjonen hvor de delte nyttige erfaringer og ønsket oss lykke til. I forkant av møtet hadde vi fått tilsendt maler og mange praktiske opp-lysninger/råd. TUSEN TAKK. Dette vil være en god hjelp for oss i det videre arbeid. Fra venstre Jorunn Krosby, Ninna Garm og Brit Johansen. Vi har flere gode støttespillere med oss.

God lesing!

SOROPTIMIST

Litt om Borgeklubben

Borge Soroptimistklubb ble stiftet 14. desember 1989 som klubb nummer 60 i Norge.

Charterfest 31. mars 1990 med Unionspresident Åse Tønnesen, guvernør Yldis Belguier fra Tyrkia og gudmor Ingebjørg Due, Sarpsborg Soroptimistklubb til stede. Vi fikk også vår egen Soroptimistsang diktet av Øyvind Gabrielsen.

Borge Soroptimistklubb ble satt på verdenskartet. Vi fikk være med i en stor internasjonal familie, en verdensomspennende organisasjon av yrkeskvinner, et kvinnefellesskap uavhengig av rase, politikk og religion. Unionens strategiplan/handlingsplan har vært retningsgivende for klubben og vi har utarbeidet lokale handlingsplaner. Borge Soroptimistklubb har i alle år støttet flere internasjonale og nasjonale prosjekter.

Økonomisk støtte til internasjonale prosjekter

- Moldova: Forebyggende menneskehandel og Anti trafficking
- Salg av Lilla Sløyfer.
- Fortellerteater: «Valgt det»

gjennomført i Fredrikstad 2018 i samarbeid med Fredrikstad Soroptimistklubb.

- S.I.A.M. Borge Soroptimistklubb hadde ansvar for Norgesunionens Landslotteri 1998. Dette til inntekt for Soroptimist internasjonal aids meditasjon (SIAM) 1995-1999.
- Utdanningsfondet; Dette har vært et prioritert område for oss.

Økonomisk støtte til lokale prosjekter

- 25. november: Avskaffelse av Vold mot kvinner. I de siste årene har vi i samarbeid med Fredrikstad Soroptimistklubb og Fredrikstad kommune farget Lykkeberg/Gl.rådhuset oransje i perioden 25.11.–10.12.
- I 2011 mottok Borgeklubben en pris fra SI for vårt prosjekt: Flerkulturell kvinnegruppe.

I samarbeid med den lokale Frivilligsentralen i Fredrikstad kommune har vi gjort ulike aktiviteter; div. bakekurs, sykling, svømmetrening, søm, julebakst/juleskikker, turer i skog og mark,

hytteturer hos noen av våre medlemmer, hagestell, besøk på Rådhuset, samtaler og ulike temaer på møtene som blant annet kvinnehelse, vold i nære relasjoner, biblioteket samt bruk av PC og ulike kulturtradisjoner. Kvinnene har blitt invitert til noen av våre arrangementer og de har også vært bidragsytere. Blant annet vist fram sine fargerike og flotte drakter på en moteoppvisning. De har presentert og servert matretter fra sine hjemland.

- Miljøprosjekt- plast/søppel i fjæra. Dette gikk til støtte for Håpets katedral.
- Årlige jazz-konserter som gir klubben vår økonomisk handlingsrom for drift og prosjekter.
- Krisesenteret i Fredrikstad.
- Home Start. Et familjestøtteprogram med frivillige familie-kontakter.
- Barnas stasjon. Vårt bidrag ble øremerket et kurs for å gi økt kunnskap om foreldrerollen.
- Kreftforeningens arbeid i Fredrikstad.

Flerkulturell gruppe. Foto: Privat.

- Frelsesarmeen.
- Piano til Roald Amundsens Minne.
- Gått natteravn i regi av Lions.
- Støtte til ulike foreninger og lag.

På medlemsmøtene har vi hatt mange interessante temaer

Kvinnehelse, Årets bøker, Fokus på flykninger med ulike kulturer og tradisjoner, Kultur/ vann vandring i Gamlebyen, Naturvern, Helse og miljø, Vold i nære relasjoner, Kompostering, Helleristninger, Bypakka Nedre Glommaregionen, Sykehuset Kalnes, Jernbaneutbygging i Østfold for og nevne noen. Vi har hatt besøk av flere tillitsvalgte i Norgesunionen. Mange interessante yrkesforedrag. Vi har vært på flere bedriftsbesøk; Borregård, Svinesund tollstasjon, Frevar (renseanlegg), Hansa bryggerier, Ravneberget fengsel for kvinner, Telenor, Politihuset, Nordea, Høyskolen i Østfold, Høyesterett, Stortinget, Slottet m.m. Flere kulturopplevelser med teaterturer til Oslo.

Besøk hos lokale kunstnere: Odd Skullerud, ekteparet Saenger, Egil Torin Næsheim, Galleri Solli Bruk. Vi har deltatt på distriktsmøter og arrangert tre distriktsmøter.

I 2019 var klubben vår 30 år og fortsatt ung. Medlemmene våre er noe eldre. Vi ønsker oss nye yngre medlemmer.

Håpets katedral Isegran i Fredrikstad. Foto: Privat.

Orange-dager. Foto: Privat.

Historisk tur på Isegran i Fredrikstad. Foto: Privat.

YRKESKVINNEN

RETTE TIL EN JOBB – PÅ LIKE VILKÅR

«Nøkkelen til et bedre liv finnes i evnen til å forsørge seg selv», sto det i Soroptima nr. 3/20. Å gi flere kvinner mulighet til å skape seg et bedre liv gjennom utdanning og yrkestrening, er sentralt i soroptimistbevegelsens virksomhet.

Da den første soroptimistklubb ble dannet i USA i 1921, var det ikke mange kvinner som var yrkesaktive. Kvinners rett til arbeid var også svært begrenset da den første norske Soroptimistforeningen ble dannet. I 1931 var det bare en tredjedel av kvinner over 16 år som var i lønnet arbeid. Av gifte kvinner var det ikke mer enn 3,1 prosent som var yrkesaktive!

I 1920- og 30-årene måtte kvinner i de fleste yrker slutte i jobben hvis de giftet seg. Dette gjaldt også i rene kvinneyrker som sykepleien. Ønsket kvinnen å forbli i jobben sin, måtte hun velge bort familieliv. Fagforeningene hadde ikke kvinners rett til arbeid på dagsorden. De kjempet for at arbeiderens lønn skulle være tilstrekkelig til å forsørge en familie. I perioder med arbeidsledighet var det selvsagt at kvinner måtte vike plassen for

menn, også de ugifte kvinnene. Behovet for en organisasjon for yrkeskvinner var åpenbar. Kvinner i jobb provoserte: Kvinner tok jobben fra menn, gifte kvinner forsømte sin oppgave i hjemmet, barn led under det. Kritikken kom fra både menn og kvinner.

Selv om det i 1939 ble fastslått i lovs form at kvinner ikke kunne avskjediges hvis de inngikk ekteskap, endret det seg lite. Det var ikke før i 1970-årene at kvinners jobbdeltakelse begynte å øke merkbart. Kvinnebevegelsen kom sterkt på banen, i 1980-årene ble barnehagene bygget ut og i dag er det nesten like mange kvinner i arbeidslivet som menn. 64,5 prosent av kvinner er i jobb, mot mennenes 69,5. Forskjellene mellom menn og kvinners yrkesdeltakelse er mindre i Norge enn i de aller fleste andre land.

Den offisielle politikken legger vekt på at jobb og familieliv skal la seg kombinere. Trenger vi i dag et eget nettverk for yrkeskvinner nå som vi har kommet så langt i likestilling i arbeidslivet at Norge blir løftet frem som et eksempel internasjonalt? Men til tross for at forskjellen i yrkesdeltakelse mellom kvinner og menn har jevnet seg ut, er det langt fra likestilling i Norge når det gjelder lønn, karriereløp og lederstillinger. Kvinner er også i Norge oftere utsatt for vold og seksuell trakassering både i og utenfor jobben. Soroptimistenes innsats behøves fortsatt selv om vi har kommet langt i dag sammenlignet med 1931.

Soroptimistene ser også ut over landegrensene og engasjerer seg i å skape muligheter til utdanning og yrke i land der jenters og kvinners muligheter er begrenset. Våre forpliktelser på FNs bærekraftsmål

Foto: iStock – ilbusca.

har ført til viktige prosjekt over hele verden. Soroptimistene har både et lokalt, nasjonalt og globalt nettverk med høringsrett i FNs ulike organer. Vi kan drive påtrykk på nasjonale regjeringer både alene og i samarbeid med andre frivillige organisasjoner. Soroptimistene har en mektig stemme.

REFERANSER:

Bodil Chr. Erichsen (2017).
Norske kvinners liv og kamp, 1850–2000. SSB

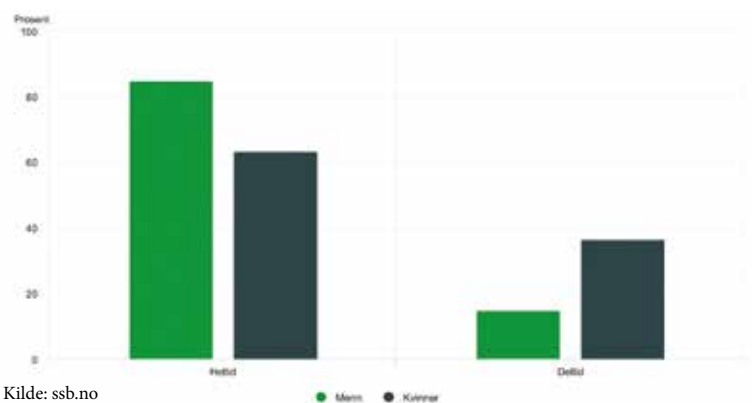
Foto: iStock – shironosov.

Gjennomsnittlig bruttoinntekt 2018

Kilde: ssb.no

Andel sysselsatte (15–74 år) som jobber heltid og deltid 2019

Kilde: ssb.no

Soroptima redaksjonen har hatt gleden av å intervju viseadmiral Louise K. Dedichen. Hun var foredragsforholder på Distriktsmøte Øst i regi av SI Borge i 2019 og fortalte oss da at den første gangen hun hørte om Soroptimistene var gjennom Liv Daae Gabrielsen (jurist og soroptimist i SI Fredrikstad).

Likestilling er et lederansvar

– Jeg er veldig imponert over Soroptimistenes arbeid, og jeg identifiserer meg med deres verdier. Jeg opplever en veldig raushet i organisasjonen, men aller mest en imponerende kvinnekraft. Soroptimistene er på sett og vis likestilling i praksis, sier Louise Dedichen når vi møter henne.

Hun forteller at sin vei til toppledelsen i Forsvaret har vært en kvinnekamp. – Slik burde det ikke ha vært, sier hun.

Dedichen startet sin militære karriere i 1983 på Sjøkrigsskolen. Etter flere års tjeneste i en rekke stillinger i Sjøforsvaret, NATO, Forsvarsdepartementet og ved ulike avdelinger i Forsvaret, ble hun i 2008 utnevnt som kontreadmiral og sjef ved Forsvarets høgskole. Louise ble dermed første kvinne i Norge som er utnevnt til offiser på admirals- /generalsnivå. I dag er hun viseadmiral og sjef for den norske militærmisjonen i Brussel, I tillegg er hun Norges representant i Nato-hovedkvarteret.

Louise brenner for likestilling og er en ivrig foredragsholder om temaet. Som ambassadør for #hunspanderer og SHEconomy

er hun med på å sette fokus på ubevisst diskriminering og de økonomiske fordelene som ligger i full likestilling.

Langt igjen for Forsvaret

– Likestilling bør være en prioritet for alle ledere i Forsvaret. Ikke bare fordi det er etisk riktig, men også fordi det gir bedre resultater, sier Dedichen.

Hun forteller at på et overordnet nivå kan det se ut som likestillingen er god i Forsvaret. Kvinner har de samme rettigheter og plikter som menn, blant annet er det innført allmenn verneplikt. Altså lik rett og plikt for både gutter og jenter til å gjennomføre førstegangstjenesten.

– Dette er veldig bra. Forsvaret ønsker å rekruttere både flere kvinner og personer med ulik bakgrunn. Går vi imidlertid inn

og ser på organisasjonen eller på enkeltepisoder, ser vi at det står ganske begredelig til med likestillingen totalt sett. Det står faktisk så dårlig til at det har kommet flere Stortingsmeldinger med dette som tema – uten at organisasjonen har fulgt opp tilstrekkelig, sier hun.

Under pari

Kvinneandelen blant de militært tilsatte i det norske forsvaret er rekordlav. Kun 13%. Det er godt under gjennomsnittet i NATO.

– Tenk deg at Norge ligger under snittet. En skulle jo tro at vi kunne klare å ligge helt i tet? sier hun spørrende. På tross av at de formelle rettighetene er like, mener hun situasjonen skyldes underliggende strukturelle problemer og kulturelle utfordringer.

Louise Dedichen. Foto: Torbjørn Kjosvold, Forsvarets mediesenter.

– Den store undersøkelsen om mobbing og seksuell trakassering i Forsvaret for snart to år siden viste at det er mange som blir utsatt for både handlinger og holdninger som er fullstendig uakseptable. Det betyr ikke at Forsvaret er en dårlig arbeidsplass. Hadde det vært det, hadde jeg sluttet for lenge siden.

Det er nettopp det at det er en så fantastisk arbeidsplass, med gode utdanningsmuligheter, spennende arbeidsoppgaver og flotte mennesker, som gjør at jeg bryr meg så mye. Jeg vil at flere kvinner skal få muligheten og at alle skal behandles bra.

Se det beste i folk

Etter flere tiår som leder og etter hvert toppleder i Forsvaret vet Louise et og annet om hva som kreves for å kunne kalle seg en leder.

– Det er ikke så stor forskjell på å være leder for noen få mennesker

eller veldig mange. Uansett på hvilket nivå i organisasjonen du leder, er jobben din først og fremst å være et godt forbilde. Med det mener jeg ikke at du er perfekt, men at du gjør jobben din fundert på gode verdier. Grunnmuren du står på i alt du gjør.

I tillegg må fokuset ligge på oppdraget du har som leder sier Dedichen. Du må ha et avklart forhold til hva virksomheten skal oppnå. Du må vite hvilke ressurser som er tilgjengelige, både i form av mennesker og midler og bruke disse for å oppnå målsettingen. Det stilles derfor store krav til at en leder kommunisere godt, bryr seg om de ansatte og inspirere dem til å yte sitt beste. Som leder må du ha respekt og forståelse for menneskene rundt deg. Forstå at alle har ulike egenskaper og ferdigheter. La folk dine gjøre mer av det de er gode på.

– Som leder trenger du ikke å være best i alt, bortsett fra at du skal være den dyktigste til å få frem det beste i andre. Og så må vi ikke glemme å ha det litt moro sammen, avslutter hun. Ingen gidder å jobbe for en surpomp, med mindre de må.

Viseadmiral Louise K. Dedichen

Født i Oslo 30. april 1964.

Oppvokst i Fredrikstad sammen med én eldre og to yngre søsken.

Dedichen er Norges militærrepresentant i NATO og leder for den Norske militærmisjonen i Brussel. Når hun har fri og kan reise hjemme i Norge bruker hun helst tiden sammen med ektemannen Per Høyby og hunden Billy på hytta på Hvaler. Ekstra glad blir hun når hennes to døtre, eller to bonusbarn med bonusbarnebarn kommer på besøk. Dedichen er en ivrig foredragsholder om lederskap og likestilling.

Kvinne i et mannsdominert yrke:

Brannkonstabel Lill-Marit Overvik

De fleste av oss kan si oss enige i at Norge er et foregangsland når det gjelder likestilling, og at norske kvinners deltagelse i arbeidslivet er høy. Det er imidlertid fortsatt utfordringer som må løses – blant annet er det fremdeles et kjønnsdelt arbeidsmarked, og yrker hvor kvinnerepresentasjonen er svært lav. I brann og redningsetaten er for eksempel kvinneandelen for operative kvinner på fattige 3,2% ihht. tall fra Direktoratet for Samfunnssikkerhet og Beredskap (DSB) for 2019. Lill-Marit er en av dem. Møt denne flotte representanten for brann og redningsetaten, og la deg inspirere av hennes engasjement for sitt arbeid, som leder av nettverket «kvinner i brann og redning» og en som fremsnakker mangfold i yrket.

Lill-Marit har vært ansatt som brannkonstabel ved Trondheim brann og redningsetat i 10 år, og hun sier at dette er den beste jobben hun kunne ha. Hennes inngang til yrket var tilfeldig. Oppfordret av en kvinnelig bekjent med ansvar for å rekruttere kvinner til brann og redningsetaten, søkte hun opptak. Hun hadde egentlig ingen planer om å bytte yrkesretning fra vernepleie, men tok det som en utfordring –

mest for å teste seg selv. Etter flere dager med tøffe fysiske og psykiske opptaksprøver, var hun overbevist. Dette var yrket for henne. Hun ble tatt opp som aspirant, og en karriere innen brann og redning var i gang.

Når jeg spør om hun anser seg for å være en spesiell tøff dame som kom igjennom dette nåløyet og valgte dette yrke sier hun: «Jeg var og er godt trent, er robust både fysisk og psykisk og det kreves for å fungere i yrket. Dette passer ikke for alle – uavhengig av kjønn, men jeg må påpeke at yrket passer like godt for kvinner som for menn».

Lill-Marit forteller at til daglig er de et vaktlag på fire «på bilen». Utrykningsleder, to røykdykkere og sjåføren, som også har ansvar for pumpen og sikring ute. Selv er hun røykdykker, kjemikaliedykker og autorisert sjåfør på liften, brannvesenets høyberedskap. Oppdragene er mange – alt fra brannslukking, utrykning til lekkasje av kjemikalier til forskjellige redningsoppdrag – som utrykning til trafikkulykker hvor personer må skjæres løs fra bilvrak, til det å hente pus ned fra et høyt tre. Brann og redningsetaten er alltid på – 24/7, og yter sitt for å redde liv og verdier.

Større mangfold i yrket er noe Lill-Marit er opptatt av. Dette har vært og er fortsatt en mannsbastion, sier hun. Hun viser til at antallet kvinner i brann og beredskap har gått opp siden hun begynte, men det går for sakte og rekrutteringen er ikke planmessig og god nok. Det samme gjelder representasjonen av personer med innvandrerbakgrunn. Tallene for 2019 viser at av totalt 9378 operative brannmannskaper er 299 kvinner og 60 personer med innvandrerbakgrunn. Ved en slik homogen gruppe ansatte som man har i dag går man glipp av erfaring og kompetanse, påpeker hun. DSB har utarbeidet en rapport med den noe spenstige tittel: «De siste villmenn i en ellers temmet verden – mangfold i brannvesenet» hvor problematikken gjennomgås og tiltak foreslås. Men det stopper opp litt der sier, Lill-Marit. DSB utarbeider veiledning og retningslinjer, men kan ikke stille direkte krav om måloppnåelse – det er et kommunalt ansvar. Hun understreker samtidig at det gjøres gode tiltak ute i etaten mht. rekrutteringsarbeid, men for fragmentert.

Lill-Marit er i dag styreleder i nettverket «kvinner i brann og redning» – en organisasjon hun selv

var med å starte i 2017. Det å være kvinne i et så mannsdominert yrke kan by på utfordringer på mange områder sier hun, spesielt når man er eneste kvinnelige brannkonstabel ved et korps. Hun så behovet for en nøytral arena og møteplass hvor kvinner innen brann og redning kunne utveksle erfaringer, få informasjon og økt kunnskap – rett og slett en støttegruppe. Det handler dels om å gi råd og veiledning i praktiske saker som garderobeforhold, om verneutstyr og arbeidstøy som ikke er tilpasset kvinner – hvor kan man få tak i det, har man krav på refusjon ved å få det sydd inn mv. Da kan nettverket være en arena for å få informasjon om rettigheter og hvordan man skal gå frem for å få det man har krav på. Det er også en sosial møteplass hvor man for eksempel gir hverandre gode råd om hvordan man best trener til den årlige godkjenningstesten, hvordan få bort røyklukt fra håret, mv.

Nettverket er også et sted å henvende seg når det handler om behov for støtte i mer ubehagelig sammenhenger. Lill-Marit opplyser at trakassering og diskriminerende omgangsformer dessverre forekommer. Hun nevner som eksempel at det kan være pornografiske bilder som er klistret opp på vaktrommet, at det blir vist pornofilm på vaktrommet, at man får beskjed om at «du må huske på å låse døra di» når man har nattevakt, til uønsket fysiske tilnærmelser i sosiale sammenhenger. I kjølevannet av Meeto kampanjen ble det også ved en undersøkelse avslørt noen alvorlige hendelser. Det har også vært avdekket en overgrepssak hvor en leder befølte en kvinnelig

Lill-Marit i full stasjonsuniform klar til utrykning. Foto: Stein Roar Leite TV2.

brannkonstabel, og vedkommende leder ble dømt og ilagt en straffereaksjon. Saken ligger noen år tilbake i tid, men tema må vi fortsatt ha fokus på, sier Lill-Marit. Hun understreker at det må erkjennes at det har skjedd og kan skje igjen. Vi må ha gode rutiner for varsling, og det må være trygt å si ifra.

Nettverket er også aktivt når det gjelder å ha en stemme i det offentlige rom. DSB er i gang med å etablere en toårig fagskole for brann og redningspersonell, og det har kommet signaler om differensierte opptakskrav for kvinner og menn. Nettverket har kommet med en uttalelse hvor det klart fremgår at de anser det uheldig å innføre kjønnsdifferensierte opptakskrav. Når jeg spør Lill-Marit om dette ikke kan være med på å undergrave ønske om flere kvinner i yrket sier hun: «Det er nødvendig å ha et minimumskrav til styrke og helse for opptak, og Arbeidstilsynet test er overkommelig og mulig å trene seg opp til – uavhengig av kjønn. Vi erfarer at utførelsen av jobben kan kreve større fysisk kapasitet

av oss enn det Arbeidstilsynet test krever. Lavere krav for kvinner er av den grunn ikke aktuelt – jobben skal gjøres uavhengig av kjønn». Hun understreker også at det pr. i dag opereres med forskjellig fysiske tilleggskrav ved de forskjellige kommunale brann og redningsetatene, og det er utfordring. Vi vil være tjent med et standardisert opplegg for inntak, sier hun.

Når jeg avslutningsvis spør henne om befolkningens reaksjoner på kvinnelige brannkonstabler kommer det kontant: «Selv har jeg bare positive erfaringer rundt dette. Trondheim kommune har også vært gode på å synliggjøre oss kvinnelig brannkonstabler, både i vervekampanjer og andre redaksjonelle oppdrag hvor brann og redning skal presenteres. Vi går også i 17. mai tog sammen med ordføreren – da får vi mye positiv oppmerksomhet da». Jeg fornemmer at hun smiler når hun forteller dette.

INTERVJU VED: HILDE ARNESEN

Skoleprosjekt i Malawi med fokus på jenter

I 2005 startet et utvekslingsprogram mellom fem skoler i Fredrikstad og fem vennskapsskoler i Lilongwe, hovedstaden i Malawi. Det var utveksling både av lærere og elever i en 5-årsperiode, hvor bidragsytere var bl.a. Fredskorpset, Vennskap Nord-Sør, Fredrikstad kommune og Kommunenes Sentralforbund.

Malawi er et av verdens fattigste land, men blir kalt «The warm hearth of Africa». Det er et fredelig land med vennlige og imøtekommende mennesker og det ble etablert gode relasjoner og vennskap både i Malawi og her i Norge.

I 2005 ønsket derfor avd. for lærerutdanningen ved HiØ i Halden og Kjølberg skole i Fredrikstad å videreutvikle samarbeidet, ved at lærerstudenter fra HiØ fikk anledning til å praktisere på vennskapsskolene i Lilongwe. Dette ble et svært populært tilbud og gjennom 15 år har 200 lærerstudenter fått praktisert læreryrket i fem uker i lutfattige Malawi hvor det kunne være 100–150 elever i klassen.

Dette har vært et viktig bidrag for å gi studentene innsikt i hvordan

skole og utdanning kan være en vei ut av fattigdommen i andre deler av verden. Det sies også at når du har utdannet ei jente har du utdannet ti, har du utdannet en gutt har du utdannet en.

I prosjektet ble det således vedtatt å starte en klubb for jenter på 6. og 7. trinn «Girls promotion club» GPC, etter skoletid to dager i uken på hver av vennskapsskolene. Klubben tilbyr aktiviteter som matlaging, håndarbeid, tradisjonell dans, foredrag om Hiv/Aids og annet holdningsskapende arbeid. Resultatet av et tidligere 5-års skoleprosjekt om vann, er blitt fruktbare skolehager.

På tidligere tørre områder i skolegårdene dyrkes det nå bl.a. mais, søtpoteter og soyabønner. GPC er ansvarlig for skolehagene og lærer hvordan vekstene skal benyttes i matlaging.

Prosjektene har skapt glød og engasjement blant vennskapsskolene, og det har også smittet over på flere skoler i distriktene. Tiltak som GPC kan ikke opprettholdes uten økonomisk hjelp. Det trengs penger til bl.a. vedlikehold og innkjøp av symaskiner, komfyrer, utstyr til aktivitetene, mat og lønn til eksterne lærekrefter.

Tidligere fredskorpssere, lærere, rektorer og andre interesserte personer fra Fredrikstad etablerte derfor i 2011 en forening som kalles «Friends of Lilongwe» FOL.

I tillegg til medlemskontingenter får klubben økonomiske bidrag fra skoler, bedrifter, organisasjoner og private. Studentene har også hvert år bidratt med betydelige summer som er samlet inn gjennom ulike aktiviteter på Høgskolen før avreise. Det er også blitt bygget sheltere

Motiverte elever.

Grønnsak/urtedyking.

Forberedelser til bananmuffins.

Deigen er ferdig!

Håndvask!

Jentene nyter saft og muffins.

Malawi.

Bygging av klasserom for funksjons-hemmede.

Etter fire uker er bygget ferdig med midler fra FOL.

og klasserom, kjøpt pulter og skolemateriell og reparert gamle bygg og utstyr. For å holde GPC i gang på alle skolene koster det ca. kr 60 000,- i året, ca. kr 30,- pr. jente. Det er også opprettet en gruppe med tre rektorer og to lærere i Lilongwe «Friends in Lilongwe» FIL, som administrerer arbeidet og har ansvaret for bankkontoen i Lilongwe.

Det betyr at når studentene ikke lenger årlig reiser på 5-ukers praksis til Malawi, eller utveksling på andre måter heller ikke er mulig, så kan vi gjennom FOL og FIL

holde kontakter og opprettholde samarbeidet.

Hvorfor er medlemmene i «Friends of Lilongwe» så opptatt av å fortsette prosjektet?

Etter 15 års drift med ulike aktiviteter i «Girls promotion club» ser skolene tydelig sammenheng mellom disse og jenters evne til å fullføre grunnskolen.

GPC bidrar til at jentene motiveres til både å gå på skolen og til å bidra hjemme. De blir bevisste på fremtiden sin, de føler seg sett og verdifulle for skolen og samfunnet.

Tilbakemeldingene fra rektorer og lærere på vennskapsskolene i 2019, er at færre elever nå slutter eller dropper ut av skolene, og at flere jenter enn gutter består eksamen.

Disse resultatene gir virkelig ekstra motivasjon til å fortsette samarbeidet mellom FOL og FIL!

*Brit Aase Marthinsen
Borge Soroptimistklubb*

Facebook: Friends of Lilongwe
Internet adresse: www. Friends of Lilongwe

SOROPTIMIST- PROFILEN

IAKHA TOIVONEN SI TRONDHEIM SYD

Født: 4. august 1969

Gift, to barn

Utdanning: Jus fra utlandet og Helserett i Norge

Yrke: Rådgiver

Verv: PA

Medlem: SI Trondheim Syd fra 2014

Vår soroptimistprofil i dette nummeret er en aktiv dame som akkurat har avsluttet 3 år som president i SI Trondheim syd. Iakha Toivonen har en spesiell bakgrunn. Hun forteller om erfaringer som gjør det meningsfullt å engasjere seg i arbeid med likestilling og styrking av kvinners rettigheter. Iakha vokste opp i Tsjetsjenia i kommunistperioden. Kvinner var undertrykket i landet. Det var forventet at de skulle gifte seg og få barn, gjerne også jobbe, men utdanning var ikke viktig. Hun flyktet til Russland under krigen i hjemlandet. Flyktningetilværelsen i Russland var vanskelig. Flere ganger forsøkte hun å returnere, men det var ikke trygt for henne i Tsjetsjenia.

Den økonomiske og praktiske støtten til flykninger er mager i Russland. Hun ble bosatt i en liten by i nærheten av Murmansk. Der klarte hun å gjennomføre en bachelorutdanning i jus ved en høyskole i Moskva som hadde filial i byen. De fleste russere er skeptiske til innvandrere og generelt negative til tsjetsjenere. Integrering var ikke lett. I 2001 kom hun seg til Sverige med sin lille sønn. Hun traff sin mann i Stockholm og de giftet seg der. Han er finsk, men hadde bodd hele sitt liv i Sverige.

At det til slutt var Norge de havnet i, er ikke tilfeldig. Skulle man søke familieforening i Sverige, måtte den ene parten søke fra hjemlandet. I Norge var ikke dette nødvendig.

Mannen til Iakha skaffet seg jobb i Trondheim. De flyttet dit i 2002, søkte og fikk familieforening. I dag ville ikke dette vært mulig, nå er også de norske reglene skjerpet og samsvarer med de svenske. Iakha har nå to barn, den yngste er født i Norge.

Iakha arbeider som rådgiver hos Fylkesmannen i Trøndelag, der har hun vært siden 2008. Hun forteller at hun la vekt på å kvalifisere seg videre da hun ikke fikk godkjent sin utdanning fra Russland. Først deltok hun på Voksenopplæringskurset Læring og samfunnsintegrering. Deltakerne var fra mange land og på veldig ulikt nivå, så det faglige utbyttet var variabelt. Men Iakha ser på den

Det er viktig å gripe mulighetene»,
sier hun og er selv et godt
bevis på dette.

tverrkulturelle samhandlingen som en verdifull erfaring. Etter hvert som hun mestret språket, tok hun ett år jus ved Universitetet i Oslo og videreutdanning i Helserett på Høgskolen i Lillehammer. Det stoppet ikke med dette, hun har også tatt ett år med språk og kommunikasjon på NTNU. Iakha er opptatt av hvor viktig utdanning er i myndiggjøring og selvstendighet for kvinner. «Det er viktig å gripe mulighetene», sier hun og er selv et godt bevis på dette. Hun finner seg på rett plass i soroptimistenes satsing på utdanning og kvalifisering av jenter og i kvinner i land der jenters muligheter er begrenset.

På spørsmål om det er noen prosjekt i Trondheim Syd som hun gjerne vil trekke fram, nevner hun særskilt Mødre-prosjektet. Dette er et opplegg tilrettelagt for småbarnsmødre, de får komme seg ut, treffe andre, lære nye ting og forstå mer av samfunnet de nå bor i. Blant deltakerne er flere nyankomne flyktninger fra Syria. Prosjektet har fungert godt og har nå pågått i 3–4 år. Hun nevner også Mentor-prosjektet som gir læring både til den som får hjelp og den som hjelper. De har også et

samarbeidsprosjekt med Vennskap Trondheim-Keren med bistand til Døveskolen i Keren, Eritrea. I 1955 var det svenske og finske emissærer som startet denne skolen, den første av sitt slag i Øst-Afrika. Det er en skole med flinke og engasjerte lærere. Målet er at elevene skal lære et håndverk der, så de kan ha inntektsgivende arbeid etterpå. Pengene fra klubben går til utstyr og materialer til håndverksopplæringa – veving og sying.

Iakha har synspunkter på hvordan klubbene kan rekruttere og ta vare på medlemmer. Klubben vektlegger gode prosjekter, men også gode foredrag. De har blant annet hatt besøk på medlemsmøte av Fiffi Mukwege Namugunga, søsteren til Nobelprisvinneren Dennis Mukwege. Fiffi har arbeidet i mange år i IMDI-Midt med fagområdet tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og vold i nære relasjoner. Hun fortalte om arbeidet mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og vold i nære relasjoner – og om kvinnehelse og kvinnesituasjonen i Kongo.

Det er viktig å trekke nye medlemmer med på konferanser og nasjonale soroptimistmøter,

slik som Distriktsmøter og L&R konferanser. Det er veldig inspirerende å få innblikk i hva som skjer i mer enn den egne klubben. Å få et forhold til hva som gjøres regionalt og globalt, gir en stolthet over hva vi er med på som soroptimister. Det styrker forståelsen for verdigrunnlaget.

Samarbeid med andre soroptimistklubber kan gjerne styrkes, mener Iakha. De ulike klubbene har ulike kunnskapsområder og kan styrke hverandre. Klubben har felles julemøte med Trondheim SI, men ikke noe konkret samarbeid om prosjekter. Det er ellers en utfordring å bli mer synlige, her kan også et samarbeid mellom klubbene bidra.

Iakha tenker at det fortsatt er både relevant og viktig med en yrkesforening for kvinner. Til tross for at det nå er nesten like mange kvinner som menn som er yrkesaktive, er det ikke likestilling mellom kjønnene i arbeidslivet. «Kvinner hjelper kvinner» er et godt prinsipp. Soroptimistene kan bidra mye lokalt gjennom klubbene og internasjonalt med prosjekter og med vår rådgivende funksjon i FN.

Hvem er vi?

Vi er nok flere som kjenner oss igjen i denne situasjonen. Plutselig kommer vi inn på at vi er soroptimister, i samtale med venner, kollegaer eller andre. Spørsmålet vi fort får tilbake er: Hva er en soroptimist? Og hva svarer vi da?

Hanna Jaatun Heigre, leder Ekstensjonskomiteen

Vi er verdens største organisasjon for yrkesaktive kvinner». «Vi jobber opp mot FN's bærekraftsmål, med særlig vekt på rettighetene til kvinner og barn». «Vi er en veldedig organisasjon som jobber spesielt for kvinner og barn, både lokalt og internasjonalt». «Vi er en NGO med rådgivende status inn mot FN». Organisasjonen vår er stor og kompleks, og vi får til mye bra. Alle disse påstandene stemmer, men ingen av dem dekker alt om hvem vi er. Og fort kommer oppfølgings spørsmålet, «hvordan gjør dere det da?».

Vi har som målsetning at organisasjonen vår skal vokse med netto 2 medlemmer per klubb per år. Ekstensjonskomiteen og Distriktskontaktene jobber med hvordan vi som organisasjon skal kunne nå dette målet. Til det har vi laget en handlingsplan. En av utfordringene er hvordan vi formidler hvem vi er til potensielle nye medlemmer. Organisasjonen vår er kompleks, og det er ikke lett

for noen av oss å ha full oversikt over alt. Men, alle av oss kan vi ha oversikt over noe. Og det gir oss gode historier og gode svar på «hvordan gjør dere det da?» spørsmålene. Vi har flere tiltak vi mener vil bidra her.

Distriktsbrosjyre – Unionen og Ekstensjonskomiteen jobber med å få trykket opp en informasjonsbrosjyre, som alle klubbene vil få tilbud om. Dette er brosjyren som Soroptimist International Europe har laget og

som distrikt Syd2 tidligere har fått oversatt og tilpasset Norge. Brosjyren gir verdifull informasjon om hvem vi er lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Planen er at brosjyrene forhåpentligvis skal være klare til å dele ut til klubbene på L&R i Ålesund i mai. For at vi skal kunne trykke opp brosjyrer til hele landet, må vi trekke ut de sidene som dekker de enkelte klubbene innenfor et distrikt. Tanken er at hvert distrikt lager disse selv, og at de kan legges inn som innlegg i midten av brosjyren. Fremover

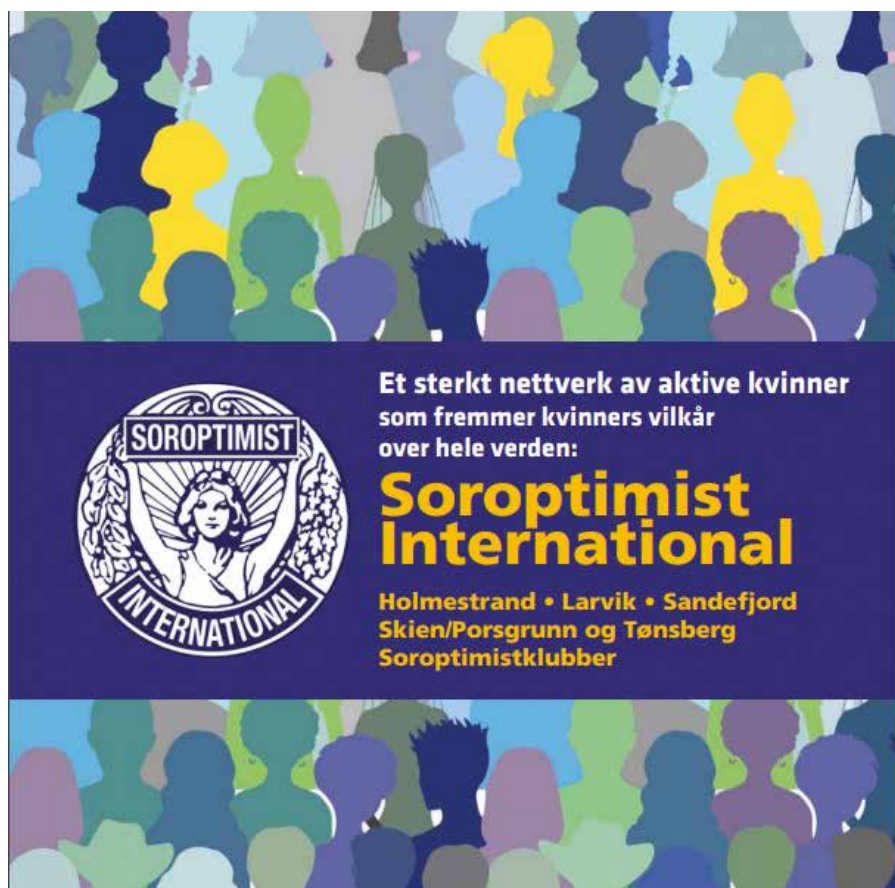

Handlingsplan.

når vi står på stand eller snakker med potensielle nye medlemmer i andre sammenhenger, kan vi gi dem denne brosjyren som beskriver hvem vi er. Dessuten gir brosjyren flere gode svar på «hvordan gjør dere det da?» spørsmålene vi får. Hvis du har lyst å se brosjyren, kan du finne den på medlemsområdet til Larvik Soroptimistklubb på intranettet vårt.

Soroptimistisk kvarter i klubbmøtene – Vi ønsker at klubbene skal ta inn «soroptimistisk kvarter» i klubbmøtene. Tanken er at i hvert klubbmøte forteller et av medlemmene i et kvarter om noe som skjer innen Soroptimist, men utenfor egen klubb. Informasjon kan man finne på nettsidene enten for Norge, Europa eller Soroptimist Internasjonal. Eller vi kan bruke Soroptima eller finne informasjon andre steder også. Den som skal holde innlegget velger selv fritt hva de synes er interessant å finne ut mer om og fortelle om. Og hvis oppgaven i tillegg kan gå på rundgang i klubben, sikrer vi at temaene blir varierte og at vi øker bevisstheten om hva vår lokale klubb er en del av. Dessuten gir disse innleggene gode og konkrete historier vi kan fortelle, når noen spør «hvordan gjør dere det da?».

«Key Soroptimist Messages» er påstander vi bruker når vi skal fortelle om hvem vi er. Det er utarbeidet materiell som vi kan bruke til for eksempel gruppearbeid. Dette materialet ligger på intranettet vårt. Tanken er at hver av oss velger

Distriktsbrosjyre.

oss en av disse påstandene og så kan vi sette oss inn i hva det innebærer og hvordan vi jobber med det. Det er ikke lett for noen av oss å ha full oversikt over alt. Men, vi har alle sider av det å være soroptimist som engasjerer oss mer enn andre. Og det gir oss gode historier og gode svar på «hvordan gjør dere det da?» spørsmålene.

Hvordan vi formidler hvem vi er, vil være forskjellig fra medlem til medlem, fordi vi setter pris på og vektlegger forskjellige sider av soroptimismen. Fordi svaret er for kompleks til at vi kan dekke alt i et enkelt svar. Det trenger vi ikke heller. Hvis hver av oss har tydelige historier på det som engasjerer oss, er det også engasjerende for dem vi snakker med. Vårt engasjement smitter. Faktaopplysningene

om organisasjonen vår deler vi på nettsidene og i brosjyren som kommer. Hver enkelt av oss kan bidra med de konkrete eksemplene som gjør oss stolte av å være soroptimist. Blant de gode lokale, nasjonale og internasjonale prosjektene vi har finner vi mange gode svar på «hvordan gjør dere det da?». Og med de tre handlingene vi har i handlingsplanen vår, blir vi alle mer forberedt med gode svar, neste gang noen spør oss om organisasjonen vår.

Målet vi har satt oss er utfordrende, men hvis vi jobber sammen er det ikke umulig.

Nytt fra

VENNEPROSJEKTET

Prosjektledelsen i Ringerike Soroptimistklubb arrangerte informasjonsmøte om Venneprosjektet i Drammen 27.10.20. Aktuelle samarbeidspartnere var invitert til vårt formiddagsmøte som ble holdt i lokalene til Konfliktrådet i Buskerud. Tre medlemmer

fra Kongsbergklubben og to medlemmer fra Drammensklubben deltok også sammen med representant fra barnevernet, konfliktrådet, minoritetsrådgiver, familievernkontoret og prosjektleder i Drammen Sanitetsforening. Dessverre måtte krisesentrene

og politiet melde avbud på grunn av ringvirkninger av koronasituasjonen.

Vi innledet møtet med formidling av hva soroptimistene står for der vi vektla verdigrunnlaget vårt, deretter informerte vi om Venneprosjektet. Det ble en fin samtale etterpå med

Foto: Privat.

tydelig tilbakemelding om at dette prosjektet er «mitt i blinken» og at det dekker et behov som ikke er så lett å tilfredsstille av det offentlige. Familievernkontoret for Kongsberg og Drammen har utarbeidet et kurs-og gruppetilbud de har kalt Nora der målgruppa er kvinner som risikerer å møte sosial stigmatisering fra familie eller miljø. I Nora-gruppene har de fokus på livsmestring i og etter samlivsbrudd og andre brudd i nære relasjoner. Kontoret har god kjennskap til problemene kvinner utsatt for negativ sosial kontroll opplever.

De jobber profesjonelt med dette, og i Venneprosjektet tilbyr vi noe de ikke kan: nemlig det å «bare være en venn». Familievernkontoret ønsket et nærmere samarbeid med soroptimistene. «Gjennom samarbeid åpnes nye dører og mye ligger nå i støpeskjeen. Her er det mulig å utvikle noe nytt sammen» uttalte leder for Familievernkontoret. Det var godt å høre og viser at Venneprosjektet er viktig og verdt å jobbe med for soroptimistene.

Når det gjelder Vennekurs har vi sendt ut spørsmål til alle klubber som ikke har hatt noen på kurs: Er det interesse for dette i din klubb?

Dersom vi skal arrangere kurs i 2021 må vi søke om midler fra IMDi på nyåret og da må vi vite at vi har interesserte deltakere. Dersom du ønsker å delta på et vennekurs, meld fra til ledelsen i klubben din!

I november 2020 arrangerer vi kurs på Sola Strand Hotel for klubbene i Sør-Vest og på Scandic Byparken i Kristiansand for klubbene i Syd1.

Vil du lese mer om Venneprosjektet kan du gå inn på vår hjemmeside: ringerike.soroptimistnorway.no Her finner du også den siste videoen vi har laget spesielt til våre samarbeidspartnere.

Bokomtale

Anita Krohn Traaseth har skrevet en bok med en provoserende tittel: «Godt nok for de svina. En leders tanker om mot,

sårbarhet og troverdighet».

Tittelen spiller på et utsagn fra faren om å tenke at dette arbeidet jeg har gjort, er bra nok, det trenger ikke være perfekt. Det er en bok om å gripe mulighetene, ikke stå i veien for seg selv.

Anita Krohn Traaseth er en toppleder i norsk næringsliv uten at dette lå i hennes planer eller ambisjoner. Men den handler om å våge, om å gripe muligheter. I bokens første del forteller hun om oppvekst med en far som er til sjøs og en mor som er psykisk syk, en oppvekst som gir henne innsikt i at livet både er rikt og komplisert. Hun får med seg en ballast av erfaringer – og livslust. I bokens andre del gir hun et åpent og ærlig innblikk i historier fra arbeidslivet. I bokens tredje del reflekterer hun rundt hva som er viktig: synlighet, tillit, relasjoner og egenverdi.

Boken er relevant for alle jenter og kvinner, ikke bare for ledere. Den handler om å ville, om å være sårbar, men våge å stikke hodet fram.

Fredrikstad er med:

Vi farger byen orange

Foto: Privat.

Borge Soroptimistklubb har i samarbeid med Fredrikstad Soroptimistklubb og Fredrikstad Kommune de siste to årene markert FN's internasjonale kampanje «UNITE to end Violence against Women». Dette gjør vi i år igjen. For å skape oppmerksomhet om dette samfunnsproblemet er det stadig flere land og byer verden over som fargesetter kjente bygninger og landemerker oransje. Det gjør vi også i Fredrikstad for tredje året på rad etter initiativ fra soroptimistene.

Villa Lykkeberg, som er den eldste delen av Fredrikstad Rådhus blir kledd i orange fra 25. november og frem til 10. desember som er menneskerettighetsdagen. Markeringen den 25. november har ved siden av lyssettingen også inneholdt en markering ved rådhuset, blant annet med taler av ordfører og varaordfører. I 2020 blir det i tillegg innlegg fra politiet og advokatstanden som jobber med vold i nære relasjoner, dette for å oppnå mer synlighet og innhold til selve kampanjen. Gjennom økt bevissthet og innsikt ønsker Soroptimistene fra våre to klubber å bidra til økt oppmerksomhet på problemet og det meningsfulle ved å stå samlet i en så viktig sak.

Når dette leses har vi nok en gang satt fokus på temaet avskaffelse av vold mot kvinner og jenter i Fredrikstad! Oppfordringen fra oss er at enda flere soroptimistklubber tar kontakt med lokale myndigheter. Dette er synlighet, og en veldig viktig sak å samles om.

Distriktsmøte i Fredrikstad

Onsdag 14. oktober arrangerte Fredrikstad Soroptimistklubb distriktsmøte i Velferdshuset på Denofa på Øra. Det var vakkert dekket med runde bord, hvite duker, søte små blomstervaser – og praktiske esker med, skulle det vise seg, velsmakende tapasporsjoner i smittevernriktige pakninger.

Hilde Vanvik.

Presidenten vår, Torill Tangen, ønsket velkommen. Rita Walter fortalte om Velferdsbyggets historie.

Denofa står for De norske fabrikker og innbefattet til sammen 100 bedrifter. Allerede i 1913 startet det som skulle vise seg å bli et industrieventyr. Velferdsbygget ble bygget i 1952, og arkitekt Bjørn Ianke har stått for interiøret med vakre dører og lamper.

I Velferdshuset ble det blant annet arrangert kino, revy og juletreffester. De hadde til og med badstue med egen bademester. På grunn av arbeid med olje kunne det være vanskelig å «skrubbe» seg ren. Kveldens hovedforedragsholder var Hilde Vanvik fra Care, Norge. Hun fortalte om Care og arbeidet deres for kvinner i vanskelige livssituasjoner, «Hennes penger, hennes kropp, hennes stemme».

Kvinner og barn er de som rammes hardest av fattigdom, kvinnene har ikke de samme mulighetene og rettighetene som menn. Care er til stede i hundre land og er en av verdens største hjelpeorganisasjoner. De har dobbelt mandat, jobber både

med utvikling og nødhjelp. Care Norge er til stede i 13 land. En viktig del av arbeidet er en «Spare og lånegruppe» der bare kvinner kan delta og der de har muligheter til å kontrollere egne penger. «Verdens matvareprogram» er en viktig samarbeidspartner. Care Norge hadde TV-aksjonen både i 2009 og i 2019 da det kom inn 240 millioner kroner.

Kveldens kulturinnslag var ved Kirsten Eggen. Hun spilte på nøkkelharpe, et varmt, vakkert og melodiost strengeinstrument. Vi fikk høre «Vals etter Spel-Maja», «Polska från Möklinta» og «Ganglåt fra Smålenene». Og så var det Kari Lundegaard sin tur. Hun deltok på SNLA, Soroptimist Nordic Leadership Academy i Rauma i Finland sommeren 2019. Unge kvinner mellom 20 og 30 år blir invitert til å delta. Fem deltakere fra hvert nordiske land; Island, Finland, Sverige, Danmark og Norge, blir plukket ut, og Kari var blant de heldige i 2019. Fokusområdene var lederskap, kommunikasjon, bærekraft, økonomi og å lære andre kulturer å kjenne. Kari lærte masse

og fikk gode venner fra hele Norden. Årets SNLA som skulle foregått i Kalundborg i Danmark, er utsatt til 2021.

Klubbmedlemmene i Fredrikstad hadde vært spente på hvor mange deltakere det ville bli på distriktsmøtet når vi måtte ha så strenge smitteverntiltak, men de rundt seksti deltakerne fra Borge, Rygge, Moss, Sarpsborg, Follo og Fredrikstad så ut til å kose seg med interessante foredrag, hyggelig prat rundt bordene og god og trygg matservering. Distriktskontakt Kari Sofie Mitter takket for et godt møte og ønsket Mosseklubben lykke til med neste års distriktsmøte. Hun var opptatt av at vi må opprettholde klubbaktiviteten og jobbe med rekruttering. Det har vært en liten nedgang i distrikt Øst 1, men Fredrikstadklubben har klart målet med minst to nye medlemmer hvert år. Kari Sofie anbefalte å utveksle klubbprogrammer og gå på besøk til hverandre!

Marit Øgar Aasbrend
Fredrikstad Soroptimistklubb

Bilder fra SI Sostiene, Italia. Donne@Lavoro SI Sostiene in Carcere.

Union Best Project 2020

I år gikk prisen til de italienske soroptimistklubbene som hadde samlet seg om et prosjekt rettet mot å utdanne og kvalifisere kvinnelige innsatte i fengsler.

Målet er å øke kvinnenes muligheter til å kunne forsørge seg selv etter løslatelse. Til sammen 50 soroptimistklubber var involverte. Klubbene arrangerte ulike jobbrelaterte kurs, også på nivå som leder til fullført yrkesutdanning: frisør, søm, gartner, bibliotekar, iskremproduksjon, m.m.

De innsatte blir fulgt opp av en mentor, planen er at dette skal inkludere en periode etter løslatelse. 20 klubber bidro med midler til verksteder og nødvendige fasiliteter.

Prosjektet ble gjennomført i samarbeid med det italienske justisdepartementet og fengslene som har kvinneavdelinger.

Gjennom en stor nasjonal konferanse ble det samlet inn midler, samtidig bidro partnere og bedrifter med økonomisk støtte. 350 kvinnelige innsatte har deltatt i kursene og er bedre rustet til å klare seg videre i livet. Et stort prosjekt som viser hva man kan få til når mange samarbeider!

Eldre kvinners ansikt

Soroptimist International etterlyser bedre representasjon og inkludering av eldre kvinner. De er verdifulle i lokalsamfunnet. Likevel befinner de seg altfor ofte i sårbare situasjoner. Eldre kvinner fortjener bedre.

Vi bør forsterke bevisstheten rundt de komplekse problemstillingene. Måtte vi alle leve lenge nok til å bli en.

Borge Soroptimistklubb ønsker alle Soroptimister en god jul og et Corona fritt nytt år!

Med hilsen fra det gamle Bryggerhuset i Gamlebyen, Fredrikstad

Returadresse:
Norsk Soroptima
v/Grete Korseberg
Torsnesveien 266,
1634 Gamle Fredrikstad

Vi gratulerer verdens matvareprogram (WFP) med Nobels fredspris 2020

FN-organisasjonen er verdens største humanitære organisasjon med mål om å bekjempe fattigdom og sult verden over. Organisasjonen bidrar med mat og hjelp til 86 millioner mennesker i over 80 land. Organisasjonen tildeles fredsprisen «for innsatsen i kampen mot sult, og for sitt bidrag til å skape forutsetninger for fred i konfliktutsatte områder, og for å være en pådriver i kampen mot bruken av sult som et våpen i krig og konflikt». FN-organisasjonens innsats er av stor betydning for kvinner og barn som blir sterkest rammet av ernæringsbrist.

HVA SKJER?

28.–30.05.21

Landsmøte og representantskapsmøte
2021, Ålesund.

02.–04.07.21

Europeisk kongress og markering av SIs
100-årsjubileum, Krakow, Polen.

27.–29.07.23

Soroptimist International Convention
2023, Dublin, Irland.

LITT PRAKTISK

Har du innspill til saker vi skal skrive om, tips oss på soroptima@soroptimistnorway.no. Ta gjerne pennen (eller PC'en) fatt og skriv selv. Det setter vi pris på. Neste utgave kommer i mars. Fristen for å sende inn stoff til oss er **1. februar 2021**. Har du et bilde til artikkelen? Et godt bilde kan si mer enn mange ord, og er med og hever leseglede og opplevelse. Derfor er det viktig at innsendte bilder er av en viss kvalitet. Størrelse på filene bør være fra noen MB (megabyte) og oppover. I utgangspunktet ønsker vi så store bilder som mulig.

AKTUELLE NETTADRESSER

Stoff til Soroptima sendes til
soroptima@soroptimistnorway.no

SI Norgesunionen nettside
www.soroptimistnorway.no

Soroptimist International
www.soroptimistinternational.org

Facebook
[www.facebook.com/
SoroptimistNorway](http://www.facebook.com/SoroptimistNorway)

Europaføderasjonen
www.soroptimisteurope.org

Soroptimist Project Matching
www.soroptimistprojects.org

Fokus:
www.fokuskvinner.no

FNs kvinneorganisasjon:
www.unwomen.org

FN-sambandet:
www.fn.no

SJEKK ADRESSEN DIN

Etter hver utsendelse av *Soroptima* får vi en del blader i retur, grunnet feil adresse. Det er synd at ikke alle medlemmer får bladet sitt. Vi oppfordrer hver enkelt medlem til å sjekke adressen sin i medlemsregisteret, og melde fra til sekretæren i klubben hvis adressen er feil. Endrer du adresse, gi beskjed straks til din klubbsekretær. Medlemsregisteret finner du på <https://soroptimistnorway.no/>. Velg 'Logg inn' for å komme til intranettet. Klikk da på Klubbområde > Medlemmer for å finne din klubb. Klikk på navnet ditt for å sjekke informasjonen som er lagret om deg.

ANNONSEPRISER

Helside – kr. 2.800,-
1/2 side – kr. 1.400,-
1/4 side – kr. 700,-
1/8 side – kr. 350,-